

Awiolijton luwallisudest, waari otettu silloin; cosca se cunniallinen ja hy...

Alan, Henric Michelsson

*1700-1829 81 Cbza 1765 Marcusson o.
Michaeldotter*

National Library
of Sweden

Uwioelijton luvallisudest/

Maari otettu silloin;

Gosca se Sunniallinen ja hywin ymmärtäväi-
nen Kusthällari/

Michael Marcuxen
Boica

Kullanperän Imbolast/

Nijn myös

Sunniallinen ja sitwiä talon tytär/

Margareta Michelin
Tytär

Alakeeren Pietilästä/

Wietit heidän Sunnia-päiwäns Alakeerel sinä 24.
päiwäs Syns=Cuusa Wuonna 1765.

Cocoonpandu ja präntin annettu, Morsiamen
Weljeldä

HENRIG ALVANGSDA/ Gauppamie-
heldä Turusa.

Turusa Prändätty, J. C. Frenckellidä.

Abraham on hurscast waeldan, Wanhas Te
stamentisä,
Jffens Awioskäffyn andan, Jota Naamat
ylistä ;

Ufcon sangar säädys rippui Emändänsä Saran cans,
HERran Hengi heifä asui JESus autti omians.

Weden paifumisen edel, spöttin, juotin naitin myös,
Ja, mutt' HERRa hurscal kädel löysi turhay heidän työs ;
Sielun ylkä unhodettin, Awiosäädyt turmeldijn,
Uudet säädyt kirjoitettin, Lihan jälkeen elettin.

O! Euing' monda ylkä hukuit, Silloin HERRan wihan all,
Monda tuhat morsian' nukuit, aiwan surkial cuolemal,
Eywis wesis uiffendelit, jalat jalot Tantsaman ;
Waan ne jotea HERras elit, piti artijn astumaan.

Nyt ne parit, jotea artis, HERran kädel warjeldin,
Ilman wilpit, astois caikis, Tarcoit Awio-säätihin ;
Jfäns maasta, ifäns majast, Cusjit wuorel ararat
Uuden Testamentin ajast, Omat puhun Prophetat.

Minä annan Hengen lewät wielä pohjaisella maal,
HERran Hengen sanat selwät, Zacharial Prophetat,
Moses, Jobb ja Dawid taistel, ynnä Jeremian cans ;
Joel, Amos myöskin juttel, heidän armon ajallans.

Quinga cocoo luonon Jumal, JESuyen' poismereen cautt',
Tairvallisel' cunnians woiman ; usewaifi ilon autt'
Moni on tääl' orwon luocas, ylöncagot mailmal,
Waan cose' HERran tygö huocais, Apu tull' caickiwaldiald ?
Nonen

Monen vanhemmat on elos, Mut' on orvot cuiteng: tääl,
Se cuin ei oll' HERRan pelvos, Orvoin tääl ja orvot siel;
Hman isät iäisesti, HERRan wihan tulen häis;
Eas' näin synnin juoru petti, Cuingast syndist karsitais.

Se on autuaal ajal syndyn, joca turwa Luojans pääl,
Sijnä on jo sydän käändyn, jonga HESus kihla tääl;
Ach D! jos wiel Joseph eläis, Syrach nousis haudasta.
Minä luulen sielut wiedäis, ulos luonon tilasta.

Noach, Isaac, Moses, Aaron, Dawid Etzekeelin cans,
Owat heillens ottan Arion, täsä elos olefans,
Hosean, ike, HERRa käski Arviolisto raketa,
Jotca HERRa rackan piti, nijneuin Raamat todista.

Mitäst minä puhun caurwan, Wanhan Testamendin häist,
Olewon HERRa niiden saurwan, jotca waari otta näist,
Namun peräst tule ehto, Häiden jälken Duomio
Cuitengin on wapa tahto caikit otta Ario.

* * * * *

Täsä on car' nuorucaista Arvioliston rakendan;
Arion yhdes murhens canda, läpi tämän mailman:
Eari isätöinda, orvot, yhdes HERRan eteen käy,
Ei se ollut moneld toiwot, HERRan ihmet täsä näy.

IESus oll' ik' orvot muinen, itki waelsi cunnial,
Elatus isäns mestais caunin, Joseph cuot idäisel maal;
Waan se tairvallinen Isä, ei hän poieas hyljän tääl:
Eyk' hän Prophetiat täytti, päätti juoruns ristin pääl.

Nyt tee orvot, Mitä luulet, cuca on teit johdattan,
Isät on teid poijes cuollet, jota minä walitan
Tairwas ombi paljo neuwo, autuas siel tuttu lie;
IESus Sielun Ruumin walwo, ihmellifest edes wie.

Sinä racas orvot IESu, joca olit Caanan häis
Ost armos, suuri apus myöskin nuorucaisis näis;

Rackau

Rackaudes elä täällä opet uscos sotiman :
Esi armo armon säällä, haman hetken cuolemaan.

Mkämies maan, miehen racas muista elo catowaißt ;
Eunler et sun murhes lakais saades awiot tulerwaißt
Woi ! ei tulerwaißt tiedot, ole tutut täällä meil ;
Monda ennen sieluns cadot, jotea káwit samoil teil.

Mossian aino sisareni, Isäin odost lähdet pois,
Sinun luojas sinun sijesi, nyt náis wijmeisis awois :
Eisa Junks Erans, Elemet, Earle, Matthias, Michel Mathin cans,
Seizemän polwen, asui ennen heidän wapal ehdollans.

Josa saman sugun lapses, lapsi lasten lastens cans,
Eaawat asu sen tee náet heidän wapaudefans
Haman HERRan duomiopáiwán, Mojeren Lam jálken wiel,
Ehk nyt náky toisin káywán lahjat owat ollet tiel.

Rucous on orwoin linna, muista racas Mossian se,
Sen ties Propheetisa Hanna, to'mit autut sielulle ;
Muista aina cuolon hetke, mailman mens poses jáá :
Táál on monda waaran r.ffe, murhen laro surun jáá.

Mitást miná neuvon caurwan, teil on Ewangelisterit,
Táákát jákát HERRan rauhan, O ! et niin táál eláisit.
Että HERRa JESus Kristus, joca loi, ja lumast myös,
Nákis teidän armon halus, ihe totudes ja työs.

Niin tai awiolijtto ombi, ensist siunat ajas táál ;
JESus edestán ain soti, joca cuoli riskin páál,
Sitten taiwan cunnia w.rko, cosca páiwán lopetat ;
Wigdoim taiwan cuunia walo, hywál miehel odotat.

